

Helma Dobber (23) runt in vof met haar **oom Adrie** (47) en **oma Trien** (83) een paardenbedrijf in het Noord-Hollandse Zuiderwoude. De taken zijn duidelijk verdeeld. Helma werkt fulltime op stal, Adrie repareert en onderhoudt de boel en oma Trien is hoofdsponsor.

→ OUD

‘Zonder Helma waren we gestopt’

Door Marije Wenneke

Adrie: “We zijn in 1976 in de paarden gerold. Door uitbreiding van Monnickendam moest een aantal mensen een ander onderkomen voor hun paard zoeken.”

Trien: “Ze kwamen bij ons vragen: hebben jullie geen plekje? Dat hadden we wel. Daarna kwamen er snel meer paarden en zelfs een ezel. In de machineloods werden stallen gemaakt. Eigenlijk heb ik van huis uit niet zoveel met paarden. Vroeger was het ook een heel andere tijd. Je had nog niet eens een zadel. Mijn man was wel een echte paardenman.”

Adrie: “Toen mijn vader overleed, was er eerst sprake van dat we met de paarden zouden stoppen. Maar we zijn toch verder gegaan.”

Trien: “Vooral omdat Helma er zo gek van is. Als zij er niet was geweest, hadden we nu geen paarden meer, denk ik.”

Frustrerend

Adrie: “Twee jaar geleden is Helma in de vof gekomen. Zij is hele dagen op stal. Zelf werk ik twee dagen in loondienst op een bedrijf dat zeilbootbeslag maakt. Ook werk ik twee dagen als ZZP'er en ben ik de overige twee dagen hier op het bedrijf. Ik ben van de afdeling rampen. Er is veel ach-

terstallig onderhoud en er is altijd wel wat te repareren of vervangen.”

Trien: “Ik doe niet zoveel meer in het bedrijf. Ik breng Helma wel eens een kopje thee als ze achter bezig is. 's Ochtends moet ik vroeg uit bed, want dan voer ik de paarden. Eerst willen de knieën niet zo best, maar als ik eenmaal op gang ben, gaat het prima. Bovendien worden voer en hooi 's avonds van tevoren klaargezet.”

Adrie: “Eigenlijk is het best een heel sociaal gebeuren, op stal. Gezelligheid is heel belangrijk. Daarom willen we ook niet veel groter groeien. Dan wordt het onpersoonlijk en dus minder gezellig. We willen niet uitbreiden, maar wel graag de bestaande stallen vervangen. Die staan namelijk praktisch op instorten. Het kost veel energie om de gebouwen steeds maar weer op te lappen. Je gaat je afvragen waar je het allemaal voor doet. Daarom willen we ook nieuw bouwen, zodat het werk makkelijker wordt. We zijn al zes jaar met een bouwvergunning bezig, maar de gemeente hier heeft niets met paarden, zo lijkt het. Dat is heel frustrerend. Of we die frustraties wel eens op elkaar botvieren? Nee, niet echt.”

Trien: “En anders loop je even bij elkaar weg.”

‘Ik zit met dat oude zootje’

FOTOGRAFIE: MARIJKE WENNEKE

NIEUW

Hoofdsponsor

Helma: “Eigenlijk ben ik al vanaf mijn zestiende in loondienst hier op het bedrijf. Toen opa overleed, heeft oma veel gedaan. Van stallen uitmesten tot de handel in paarden. Ik wilde graag verder met het bedrijf. Heb de ORUN instructeursopleiding gevolgd in Ermelo, dus dat sloot prima aan. We hebben ongeveer 35 paarden en pony’s op stal. Eigenlijk doe ik alles, van stallen uitmesten en paarden binnen en buiten zetten, tot lesgeven en rijden. De taken zijn duidelijk verdeeld. Mijn oom is eigenaar van het woonhuis van hem en oma en een paar schuren. Hij werkt buiten de deur voor zijn eigen inkomen. Bijna alles wat ik verdien, gaat terug in het bedrijf en oma is de hoofdsponsor. Woorden hebben we nooit. Wij Dobbers zijn niet zo van het praten, wij zijn meer van het hard werken.

Ik woon bij mijn ouders, aan de andere kant van de weg. Mijn vader heeft, samen met mijn oudere en jongere broer, een melkveebedrijf. Dat is makkelijk, want ze helpen me regelmatig met bijvoorbeeld hooi en stro neerzetten. Ook komt het wel eens voor dat ik wat weinig gras heb voor de paarden. Dan kijk ik mijn vader lief aan en krijg ik tijdelijk een stukje grond van hem erbij. Zo lossen we dat op met elkaar.”

Verlichting

Helma: “We zitten hier op een goede plek. Dicht bij Amsterdam, makkelijk te bereiken en er zijn maar weinig andere stallen in de buurt. We hebben elf pony’s waarop ik kinderen lesgeef. Dat loopt als een trein, er is zelfs een wachtlijst. Groter groeien hoeven wij niet per se. Als we het geld kunnen verdienen met dertig paarden, willen we er geen negentig. Het moet ook leuk blijven en te behapstukken zijn. Op dit bedrijf is het belangrijk dat je er altijd bent, anders sterft het uit. Mensen willen tegenwoordig steeds meer service en stellen steeds meer eisen. Daarom kunnen ze kiezen welke verzorging hun paard krijgt. Tegen extra betaling doe ik alles voor ze, van het in de wei en op stal zetten, tot het uitmesten en rijden.

Ik wil heel graag verder hier, maar we zitten met dat oude zootje aan stallen. Het zou echt verlichting geven als er een nieuwe stal gezet zou mogen worden. Omdat ik altijd op stal loop, krijg ik ook het meeste gezeur over me heen. Dat is niet leuk. Ik loop hele dagen achter mezelf aan, maar goed op orde krijg je het met die oude troep nooit. Gelukkig lijkt het erop dat we binnen afzienbare tijd mogen gaan beginnen.” ←

Bedrijfsgegevens

Paardenbedrijf van de familie Dobber in Zuiderwoude
Enkele eigen paarden,
11 lespony’s, zo’n 20
pensionpaarden
Binnenmanege en
6 hectare weiland